

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Mörtlové a přísedících Dany Grymové a Miroslava Běhouna v hlavním líčení konaném dne 21. února 2024 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

1)

v období nejméně od září 2022 do 11. 7. 2023 nejprve v [REDACTED] následně v [REDACTED] jednak v bytě na [REDACTED] a jednak ve stanu v lesním porostu u [REDACTED] kde bydlel společně se svou družkou [REDACTED] nar. [REDACTED] zpravidla pod vlivem alkoholu, tuto osočoval z nevěry, opakovaně ji napadal vulgárními výrazy a též fyzicky, údery otevřenou dlaní, údery pěstí, loktem, tzv. hlavičkou a dále kopy, a to i při sexu, kdy poškozené současně říkal, že „z ní udělá děvku a bude ho poslouchat“, opakovaně jí tak způsobil drobná poranění v podobě kontuze a hematomů v obličeji i po těle, načež vše vyvrcholilo v noci z 10. 7. 2023 na 11. 7. 2023, kdy obžalovaný pod vlivem alkoholu poškozenou počal vinit z nevěry, nato ji napadl fyzicky tak, že ji udeřil opakovaně pěstí, loktem a kolenem do oblasti žeber, břicha a hlavy, současně před ní šermoval kuchyňským nožem, jehož

ostřím nakonec mířil proti hrudníku poškozené za současného vyhrožování podříznutím a tím, „že se nedožije rána“, načež se poškozené podařilo utéct a jednání oznámit na linku 158,

2)

v době kolem 10.00 hodin dne 22. 6. 2023 v [REDAKCE] obžalovaný požadoval po své družce [REDAKCE] její mobilní telefon zn. iPhone SE 2020 vínové barvy v hodnotě 1.500 Kč, když jmenovaná odmítla telefon vydat, snažil se jí strhnout z ramene batoh zn. Adidas šedé barvy v hodnotě 400 Kč, jelikož se domníval, že v něm má mobilní telefon uschován, a když se poškozená bránila, udeřil ji obžalovaný loktem do nosu, čímž jí způsobil zlomeninu nosních kůstek bez posunu, vytrhl jí batoh, v němž měla poškozená uloženu mikinu černé barvy v hodnotě 350 Kč, propisovací tužku v hodnotě 40 Kč, deník v hodnotě 150 Kč a nabíječku k mobilnímu telefonu v hodnotě 100 Kč a z místa i s věcmi utekl,

tedy

ad 1)

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

ad 2)

proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

čímž spáchal

ad 1)

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2)

zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvacet čtyři) měsíců nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud vyslechl obžalovaného, svědkyni [REDAKCE] a se souhlasem procesních stran přečetl protokoly o výslechu svědků uvedených v obžalobě, dále byly provedeny listinné důkazy, z nichž ty nejpodstatnější a zjištění z nich učiněná jsou níže citována. Postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku byla v hlavním líčení přečtena i výpověď poškozené z přípravného řízení, neboť v její výpovědi v hlavním líčení se objevily podstatné rozpory oproti její dřívější výpovědi. Po zhodnocení všech v hlavním líčení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je na místě rozhodnout odsuzujícím rozsudkem. Učiněno tak bylo z následujících níže uvedených důkazů:
2. Obžalovaný v přípravném řízení odmítl vypovídat. V hlavním líčení vypovídal, ale svou vinu žalovanými jednáními v podstatě popřel. Připustil pouze, že poškozené dal asi dvě facky, protože

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

se k němu nechovala dobře, byla mu nevěrná. Dále vypověděl, že pokud je obviněn z nějaké loupeže, tak ta se absolutně nestala, tehdy byl s přítelkyní, batoh nesl, ten pak ležel na zemi a on si z něj vzal boty a odešel s ním, tím to vše skončilo. Svou přítelkyni nikdy nemlátil, i když měli problémy. Dal jí jenom ty dvě facky, protože ho podváděla s kamarádem, v životě by jí však neublížil, nikdy by do ní nekopal. Čekají spolu dítě, byli spolu dva roky a dva měsíce, ze začátku bydleli u něj a jeho matky, pak po ubytovnách. Pokud jsou ve spise založeny fotografie se zraněními poškozené, tak to vysvětluje tak, že se jí dělaly modřiny, ale neví, z čeho se jí dělaly. Má to napsané i od lékaře, že se jí dělají. Kromě těch dvou facek ji nikdy fyzicky nenapadl, je to jeho přítelkyně a ženský se nemláti. V období uvedeném v obžalobě pil alkohol tak normálně, prostě zašel s kamarády na pivo, na čtyři nebo pět piv. K dotazu, zda v žalovaném období užíval ve zvýšené míře alkohol, uvedl, že asi jako normální člověk, který zajde s kamarády na pivo, tak dvakrát do týdne. Vulgární výrazy vůči poškozené užíval, když se chovala špatně, poslal ji do prdele. Je možné, že používal i vulgárnější výrazy, ale svou ženu miluje, čekají spolu dítě. Neudeřil ji otevřenou dlaní, ani ji nebil pěstí či loktem, ani jí nedal tzv. hlavničku a nekopal do ní. Měli rádi tvrdší sex, při tom vůči ní používal násilí, ale nechce popisovat svůj sexuální život, při sexu jí také říkal, že z ní udělá děvku a že ho bude poslouchat. Nepamatuje si, co se stalo z 10. 7. na 11. 7. 2023, pokud je ve spise záznam o volání poškozené na linku 158, tak je to proto, že měli spolu problémy, a ona to nezvládla. Nikdy by ji ovšem nebil, nikdy proti ní nešermoval kuchyňským nožem, neudeřil ji nikdy ani loktem ani kolenem do oblasti žeber, ani do břicha či do hlavy, nevyhrožoval jí ani podříznutím a tím, že se nedožije rána. Ty dvě facky jí dal někdy v [REDAKCE] na obličej a bylo to za to, že se nechovala dobře, spala u jeho kamaráda a chtěl jí dát najevo, že takto se ke svému příteli chovat nebude. Zranění, která měla poškozená po 11. 7. 2023, jí nezpůsobil on, neví, kdo jí je udělal. Nedokáže vysvětlit, proč poškozená volala na linku 158, kde měla uvést, že ji obžalovaný zmlátil. Poškozená vůči němu byla v minulosti agresivní, a to víc jak chlap, dokázala dát ránu. Ale není špatná, udělaly to z ní ty prášky, které bere, není špatný člověk. Nikdy se prý spolu nepoprali.

3. V hlavním líčení byla vyslechnuta poškozená [REDAKCE]. Tato se však v podstatných bodech odchylovala od své výpovědi z přípravného řízení, na což byla během své výpovědi opakovaně upozorněna, přičemž její výpověď z přípravného řízení podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu byla poté přečtena. Soud považoval za věrohodnou její výpověď z přípravného řízení, a to z následujících důvodů:
4. Na dotazy týkající se fyzického násilí, které měl obžalovaný vůči poškozené užívat, vypovídala poškozená v hlavním líčení velmi vyhýbavě, byla velmi zřejmá snaha bagatelizovat jednání obžalovaného vůči ní, připustila pouze cca 5 facek od obžalovaného během dvou let společného soužití, ale nebylo to nic hrozného, bylo to tak, že ona dala facku jemu a on dal facku jí. Nechovala se k němu dobře. Pod koleno ji kopnul omylem, pod vlivem alkoholu jí při hádkách vulgárně nadával, ale když byl střízlivý, byl svatý. Pěstí jí dal jednou, protože urazila jeho rodinu. Loktem jí nedal nikdy, tzv. „hlavičku“ jí dal jednou, ale už neví, při jaké příležitosti. Při sexu vůči ní užíval násilí, protože oba mají rádi tvrdší sex. Facky jí při tom nevadily, při sexu jí říkal, že z ní udělá děvku. Zranění zobrazená na fotografiích založených do spisu jí vznikla proto, že se jí dělají modřiny, má to i napsané od doktora. Se zraněními během soužití s obžalovaným byla u lékaře asi 2x, nos jí ale on nezlomil, to ona upadla, i když u lékaře uvedla, že jí to způsobil on. Nos jí obžalovaný prý nikdy nezlomil. Když bydleli ve stanu u [REDAKCE] hádali se spolu, měli finanční problémy, obžalovaný nechtěl nic dělat. Poškozená si ale nepamatuje, proč volala na linku 158, jen ví, že ji sanitka odvezla do nemocnice, ale měla v sobě hodně prášků. Trošku jinak se podle ní stalo i to, co je uvedeno v bodě 2. obžaloby, byla pod práškama a obžalovaný jí ten batoh nechtěl odcizit, vzal si odtud jen miminu a boty, batoh měla ona celou dobu u sebe. Mobil chtěl kvůli tomu, aby zavolał své matce, batoh jí z ramene nestrhával. Násilí vůči ní neužil, loktem ji neudeřil do nosu, ten měla zlomený už z domova. Fotografie se svými zraněními dávala do spisu proto, že byla na obžalovaného dost naštvaná a chtěla mu ublížit. Většina těch zranění vznikla právě při sexu, protože se jí dělají modřiny.

5. Je zcela evidentní, že poškozená při své výpovědi v hlavním líčení měla snahu či tendenci jednání obžalované omlouvat. Je však pravdou, že toto může být jedním z typických chování oběti „domácího násilí“, ale pokud poškozená měla vysvětlit, proč volala dne 11. 7. 2023 na linku 158, proč do spisu zakládala fotografie se svými zraněními, jakož i celou řadu rozporů oproti její výpovědi z přípravného řízení, ale i celou řadu rozporů mezi její výpovědí z hlavního líčení a objektivními důkazy v podobě lékařských zpráv, fotografií, ale i shodu mezi její výpovědí z přípravného řízení a svědeckými výpověďmi jejích rodinných příslušníků, pokaždé uvedla, že si nepamatuje, co vypovídala v přípravném řízení, protože tehdy byla pod prášky a v takovém případě mívá stavy podobné tomu, jaké mívá její matka, která si také pod prášky nepamatuje, co říká či říkala. Rozpory mezi její výpovědí z hlavního líčení a obsahem důkazů, které byly v přípravném řízení opatřeny a které korespondují s její výpovědí z přípravného řízení, však nijak nevysvětlila.
6. Soudu nezbyvá než opětovně konstatovat, že výpověď poškozené z hlavního líčení je nevěrohodná, vedená naprosto evidentní snahou neuškodit obžalovanému. Motivem změny výpovědi poškozené je patrně fakt, že poškozená očekává narození dítěte, jehož otcem je právě obžalovaný, jež bylo počato v červenci 2023, pravděpodobně dne 7. 7. 2023, tedy těsně před ukončením jejich společného soužití. Byť poškozená popírá, že by se s obžalovaným stýkala, když on má předběžným opatřením zakázán styk s ní, ani že se s ním nikterak nedomlouvala na tom, jak bude ona či jak budou oni oba vypovídat u soudu, v jejich výpovědích v hlavním líčení je patrné mnoho shodných rysů. Změna výpovědi poškozené by měla být nepochybně předmětem přezkumu orgánů činných v trestním řízení v tom smyslu, zda se poškozená nedopustila přechinu křivé svědecké výpovědi.
7. Soud znovu uzavírá, že při z hlediska hodnocení důkazů pro něj byla stěžejní výpověď poškozené z přípravného řízení, v níž vypovídala po řádném poučení o povinnosti vypovídat pravdu, aby se nevystavila trestnímu stíhání. Byť poškozená v hlavním líčení uvedla, že v přípravném řízení vypovídala pod vlivem prášků a že to údajně sdělovala vyslyšajícím, nic takového v protokole o její svědecké výpovědi uvedeno není, ale pokud by se nacházela v takovém stavu, že by nebyla schopna svědecké výpovědi, jistě by si něčeho takového buď vyslyšající, případně obhájkyň přítomná u výslechu, nepochybně všimli a výslech poškozené mohl být odložen na jiný termín. Nic takového se ovšem evidentně nestalo.
8. Nezbyvá než zopakovat, že z jednání pod oběma body obžaloby je obžalovaný spolehlivě usvědčován výpovědí svědkyně [REDAKCE] z přípravného řízení, která udělila souhlas s trestním stíháním obžalovaného. Tato svědkyně popsala jednání obžalovaného v procesním postavení svědkyně ve shodě s tím, jak je uvedeno pod bodem 1) obžaloby. K tomu zejména vypověděla, že si s obžalovaným nejprve psala přes seznamku Badoo. Počátkem roku 2022 se přestěhovala k němu do [REDAKCE] kde tehdy bydlel v domě s matkou, jejím přítelem, bratrem a babičkou. Od června 2023 společně s obžalovaným bydleli v [REDAKCE] kamaráda [REDAKCE] a od konce června 2023 ve stanu v lese u [REDAKCE] K napadání ze strany obžalovaného docházelo od září 2022, zpravidla když byl pod vlivem alkoholu. Poškozená některá svá zranění zadokumentovala fotograficky, fotografie ze svého mobilního telefonu poskytla policii a tyto jsou součástí spisového materiálu, jedná se o různá zhmoždění a hematomy zejména v oblasti obličeje a na noze. Lékařské ošetření vyhledala poté, co měla problémy s kolenem, dále dne 22. 6. 2023 a také po posledním incidentu. V jednom případě (vyjma posledního napadení) věc oznámila policii, následně však nedala souhlas k zahájení přestupkového řízení. Jednání pod bodem 2) obžaloby popsala poškozená rovněž v souladu s tím, co je uvedeno v předmětném bodu obžaloby s tím, že veškeré věci jí obžalovaný postupně vrátil. Po napadení vyhledala lékařské ošetření a poté pobyt v [REDAKCE] kde se léčila matka poškozené, tam podstoupila týdenní rodinnou terapii.
9. Výpověď poškozené z přípravného řízení plně koresponduje jednak s listinnými důkazy níže citovanými, ale i s výpověďmi svědků níž uvedených pocházejících z okruhu rodinných příslušníků poškozené, případně přátel.

10. Svědek [REDACTED] zejména vypověděl, že poškozenou [REDACTED] která je jeho neteří, v rozhodném období opakovaně vyzvedával v [REDACTED] poté, co ji obžalovaný zmlátil. Viděl, že měla modřiny v obličeji, kolem žeber a jednou měla také rozbitý ret. Když byla poškozená u svých rodičů, obžalovaný jí neustále volal a podezíral ji z nevěry. Poškozená se obžalovaného bála, proto nic nehlásila. Raději snesla pár ran.
11. Z výpovědi [REDACTED] matky poškozené plyne, že se jí dcera svěřovala zřídka, jelikož měla z obžalovaného strach. Opakovaně se stalo, že dcera volala, stěžovala si na bolest hlavy a nakonec přiznala, že ji obžalovaný zmlátil a zkopal. Viděla, že dcera měla modřiny na stehně a tváři, k čemuž uvedla, že jí to udělal obžalovaný, když po ní chtěl peníze na alkohol. Ošetřit se nechala ve dvou případech v Nemocnici v Táboře, jednou v Jindřichově Hradci.
12. [REDACTED] také svou dceru několikrát vyzvedával v [REDACTED] Tento svědek vypověděl, že po konfliktu s obžalovaným tato bývala ubrečená, mívala podlitiny v obličeji. Odmítala však, aby ji odvezl na ošetření, vždy chtěla odvézt domů. Po pár dnech se k obžalovanému pokaždé vrátila. Ví, že měla poraněné koleno a přeražený nos.
13. Svědek [REDACTED] tedy nevlastní bratranec poškozené k bodu 2) obžaloby zejména uvedl, že mu poškozená telefonovala, že ji obžalovaný zmlátil a ona má přeražený nos. Když za ní přijel, byla pomlácená a nateklá v obličeji, brečela a říkala, že se obžalovaného bojí. Odvezl ji na [REDACTED] aby si ze stanu vzala své věci. V tu dobu se zde nacházel obžalovaný, byl ovlivněný alkoholem. [REDACTED] ho vyzval k odchodu, obžalovaný poslechl, poškozená si sbalila věci a on ji odvezl do práce. Několik dní nato poškozenou vezl za matkou do [REDACTED] O posledním incidentu ví od poškozené. Říkala, že ji obžalovaný opět zmlátil a vytáhl na ni nůž. Viděl, že má modřiny v obličeji a po těle, stěžovala si na bolest břicha a zubu. Také mu poslala fotografii s popisem, že se jí modřina vybarvila. SMS komunikace s fotografií je součástí spisového materiálu.
14. Svědek [REDACTED] k bodu 2) rozsudku zejména vypověděl, že pracuje jako prodejce kol ve Farského ulici v Táboře. V obchodě ho navštívila poškozená [REDACTED] tedy dcera sestřenice, brečela a říkala, že ji přítel zmlátil. Zavedl ji směrem ke kostelu, došel jí pro vodu a mezitím se na místo dostavil přítel [REDACTED] kterého do té doby neznal, ovlivněný alkoholem. [REDACTED] měla u sebe šedý batoh, o který se viditelně bála. Vlastní incident svědek neviděl, jelikož musel odejít do obchodu za zákazníkem. Po návratu mu poškozená řekla, že jí obžalovaný vzal batoh a utekl. Měla u sebe nějaký telefon.
15. Ve vztahu k bodu 2) rozsudku je součástí spisového materiálu lékařská zpráva Nemocnice Tábor, a.s., z níž vyplývá, že v čase 11.28 hodin dne 22. 6. 2023 byla poškozená po napadení známou osobou ošetřena na ORL se závěrem, že utrpěla zlomeninu nosních kůstek bez posunu. Hodnota věcí odcizených ke škodě poškozené je patrná z opatřených odborných vyjádření.
16. Poměrně podstatným důkazem je v této věci záznam o volání poškozené [REDACTED] dne 11. 7. 2023 v 01.05 hod. na linku 158. Z něj je patrné psychické rozpoložení poškozené, která sděluje, že ji zmlátil v lese ve stanu opilý přítel a vyhrožuje jí podříznutím. Ke zranění uvádí, že má bouli pod okem a teče jí krev z pusy, poukazuje na to, že má na sobě pouze noční košili, také upozorňuje na agresivitu přítele a sděluje, na jakém místě vyčká do příjezdu policie, aby byla v bezpečí. Z doloženého úředního záznamu je patrné, že se hlídka obvodního oddělení Policie ČR Tábor setkala s poškozenou na cestě ve směru od [REDACTED] na obec [REDACTED] Oznamovatelka hlídku dovedla ke stanu, který obývala společně s [REDACTED] ten byl na místě zadržen. Poškozená se poté podrobila dechové zkoušce na přítomnost alkoholu s negativním výsledkem, zatímco obžalovanému bylo naměřeno 1,82 ‰ alkoholu v dechu. Test na přítomnost OPL byl u obžalovaného negativní. Současně bylo provedeno ohledání místa, fotograficky bylo zadokumentováno jednak zranění poškozené, jednak zbraň - nůž, kterým obžalovaný na poškozenou útočil a který poškozená na výzvu vydala policii (a následně jí byl tento vrácen) a dále byl zadokumentován stan. Poškozená byla převezena přivolanou záchrannou službou k ošetření do Nemocnice Tábor, a.s. Z doložené lékařské zprávy chirurgické ambulance je zřejmé, že utrpěla

kontusi obličeje a hrudníku a hematom na pravé paži. Usnesením státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 12. 7. 2023 byl obžalovanému podle § 88m odst. 2 trestního řádu zakázán jakýkoliv styk s poškozenou [REDACTED]

17. Z lékařské zprávy, která je rovněž součástí spisového materiálu, mimo jiné plyne, že v době od 26. 6. 2023 do 29. 6. 2023 byla poškozená hospitalizována v Psychiatrické léčebně Červený Dvůr. Hospitalizaci zprostředkovala matka poškozené. Poškozené byla nasazena medikace, docházela do programu „násilí v partnerském vztahu“.
18. Součástí spisu je pak celá řada listin, které dokládají příslušnými orgány šetřené či projednávané jinými osobami oznámené násilné jednání obžalovaného vůči rodinným příslušníkům (matce, babičce a bratrovi) v období dubna a května 2022 spočívající v nadávání, vyhrožování, ale též ve fyzickém násilí ve formě strkání a naznačování úderů. Dne 8. 6. 2022 byl v této souvislosti [REDACTED] [REDACTED] vykázán na dobu 10 dnů ze společného bydlení. Takto policejní orgán obvodního oddělení Policie ČR Pacov podle § 159a odst. 2 trestního řádu odložil podezření ze spáchání přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl [REDACTED] dopustit vůči své matce [REDACTED] a babičce [REDACTED] které však nedaly souhlas s trestním stíháním jmenovaného. Městský úřad Pacov, přestupkový odbor, usnesením ze dne 19. 9. 2022, č.j. MP/11052/2022, odložil přestupek proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit [REDACTED] dne 29. 5. 2022 vůči [REDACTED] a to slovním napadáním jmenované, strčením do ní a taháním za vlasy, neboť poškozená také nedala souhlas k zahájení řízení.
19. [REDACTED] matka obžalovaného jako svědkyně vypověděla, že za dobu, co u nich v domě poškozená bydlela, neví o žádném konfliktu, který by se odehrál mezi jejím synem a poškozenou, na poškozené neviděla žádná poranění. Naopak zaznamenala, že poškozená strkala do jejího syna. O tom, co se mezi nimi dělo poté, co se odstěhovali, nic neví. Nesvěřovali se jí. Připustila, že u nich v domě zasahovala v jednom případě policie, která řešila konflikt jejího syna ovlivněného alkoholem, blíže se však k věci odmítla vyjádřit. V její výpovědi je rovněž patrná snaha omlouvat jednání obžalovaného (syna), byť syn se evidentně i ve vztahu k ní nechoval vždy dobře, minimálně z takového jednání byl podezřelý, jak shora uvedeno v předchozím odstavci tohoto odůvodnění.
20. Opatřené důkazy po jejich zhodnocení jak jednotlivě, tak ve vzájemném souladu, svědčí pro závěr, že se obžalovaný dopustil obou žalovaných trestných činů. Tím, že pod bodem 1) obžaloby po dobu necelého roku napadal svou družku [REDACTED] s níž tehdy žil ve společné domácnosti, či obydli, slovně a též fyzicky, údery otevřenou dlaní, pěstí, loktem, tzv. hlavičkou a kopy, a to i při sexu, kdy jí způsoboval drobná poranění v obličeji a po těle, načež vše vyvrcholilo napadením poškozené a vyhrožováním s nožem v ruce, naplnil po objektivní a subjektivní stránce všechny znaky přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku. Týráním se přitom rozumí zlé nakládání vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které poškozená osoba pocítuje jako těžké příkoří, přičemž se nevyžaduje, aby vznikly následky na zdraví. Chování obžalovaného vůči své osobě poškozená zcela nepochybně vnímala jako tzv. těžké příkoří, o čemž svědčí nejen stav, v jakém se nacházela v době telefonátu na tísňovou linku policie, ale i výpovědi svědků z řad jejích rodinných příslušníků. Na tomto závěru nic nemění fakt, že při hlavním líčení měla tendenci jednání obžalovaného omlouvat, případně vůbec nechtěla připustit, že by docházelo k těžším formám násilí vůči ní ze strany obžalovaného.
21. Tím, že pod bodem 2) obžaloby obžalovaný požadoval po své družce [REDACTED] její mobilní telefon a když jmenovaná odmítla telefon vydat, snažil se jí strhnout z ramene batoh, o kterém se domníval, že se uvnitř něho telefon nachází, a když se poškozená bránila, udeřil ji obžalovaný loktem do nosu, čímž jí způsobil zlomeninu nosních kůstek bez posunu, batoh i s obsahem jí vytrhl a utekl s ním, naplnil po objektivní a subjektivní stránce všechny znaky zločinu loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, když vůči poškozené užil násilí v úmyslu zmocnit se její věci.

22. Rozhodoval-li soud odsuzujícím rozsudkem, pak další jeho úvahy směřovaly k tomu, jaký trest má být obžalovanému za předmětná protiprávní jednání uloženo.
23. Při úvahách o trestu se soud řídil zásadami uvedenými v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaný má ve svém opise rejstříku trestů celkem 3 záznamy o odsouzeních, ale nelze k nim již přihlížet, neboť jsou jednak staršího data, ale došlo i k osvědčení odsouzeného v případě podmíněných odsouzení, event. tret zákazu činnosti byl jím již vykonán. Soud nemohl v uvedené věci přehlédnout postoj obžalovaného k činům, které jsou mu kladeny za vinu. Je sice pravdou, že obžalovaný má právo hájit se způsobem, jaký uzná za vhodný. Trest musel být ukládán jako tzv. úhrnný, protože je ukládán za dva trestné činy. Přísnější ze sbíhajících se trestných činů je zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, za který hrozí trest odnětí svobody od dvou do deseti let. U obžalovaného zcela absentuje jakýkoliv byt' jen náznak jakési sebereflexe, to je velké riziko pro další jeho chování. Pakliže by obžalovaný projevil alespoň nějakou snahu po nápravě svého chování, bylo by jistě možno uvažovat o výchovném trestu v podobě podmíněného trestu odnětí svobody a uložení dohledu a případně i povinnosti absolvovat vhodný terapeutický program organizovaný probační službou. Soud se obává za situace, kdy i poškozená má poměrně velkou tendenci jednání obžalovaného omlouvat, že by obžalovaný mohl opakovat trestnou činnost, tedy násilné jednání buď vůči poškozené či jiným osobám. Obzvláště za situace, kdy ve svém chování nevidí absolutně žádnou chybu a má tendenci se negativně vyjadřovat o jiných osobách (například z řad svědků, jejichž výpovědi byly v hlavním líčení čteny), než aby se zamyslel nad svým chováním a jednáním, kterého byl schopen se dopustit vůči ženě opakovaně fyzickým násilím, obzvláště pod vlivem alkoholu. Ani s nadměrným užíváním alkoholu, které nepochybně bylo velkým spouštěčem agresivního chování obžalovaného, podle svého vyjádření obžalovaný žádný problém nemá. Za této situace nezbylo než působit na obžalovaného trestem represivní povahy, jeho účelem je v tomto případě zejména ochrana poškozené, potažmo dalších osob před případným dalším obdobným jednáním obžalovaného, avšak také jakási snaha přimět obžalovaného k jinému zamyšlení nad svým chováním tak, aby se do budoucna obdobného chování vyvaroval. Protože je trest represivní povahy, tedy jde o nepodmíněný trest odnětí svobody, soud uzavřel, že plně postačuje uložení trestu při samé spodní hranici trestní sazby uvedené v ustanovení § 173 odst. 1 trestního zákoníku, byt' je trest ukládán za dva trestné činy jako tzv. úhrnný trest. Pro výkon trestu byl obžalovaný za splnění zákonných podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
24. O náhradě škody soud nerozhodoval, protože poškozená v adhezním řízení žádný nárok na náhradu škody neuplatnila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 21. února 2024

Mgr. Helena Mörtlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině právní moci dne 15.08.2024 změna ve výroku o trestu viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka Tábor ze dne 15. 8. 2024, č. j. 14 To 119/2024 - 323. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 28.08.2024.